

Sygn. akt III Ca 482/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Anna Hajda

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa A. L.

przeciwko J. P. (P.)

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 1335/13

1 prostuje w zaskarżonym wyroku sygnaturę akt w ten sposób, że sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą I C 1335/13;

2 oddala apelację;

3 zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 482/14

UZASADNIENIE

Powódka A. L. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego J. P. kwoty 12.500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 10 2013r. oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że w dniu 20 10 2008r. zawarła z pozwanym ustną umowę pożyczki. W jej ramach pożyczyła pozwanemu kwotę 12.500 zł

na zakup samochodu. Powódka wezwała pozwanego do zwrotu pożyczonej kwoty do dnia 1 10 2013r., z czego pozwany się nie wywiązał.

Sąd Rejonowy w Raciborzu sporządził w dniu 6 12 2013r. nakaz zapłaty w którym polecił pozwanemu zapłacić powódce dochodzone należności.

Pozwany J. P. wywiódł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu. Pozwany zaprzeczył, że zawarł z powódką (z którą żył w konkubinacie) umowę pożyczki oraz podnosił, iż samochód zakupił z własnych środków, oszczędności oraz pożyczki od znajomego w kwocie 5.000 zł, którą zwrócił po zaciągnięciu kredytu bankowego.

Sąd Rejonowy w Raciborzu w wyroku z dnia 30 stycznia 2014r. oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia przywołał regulacje art. 720 § 1 i 2 k.c. i art. 74 § 2 k.c. Stwierdził, że z zestawienie operacji na rachunku bankowym powódki wynika jedynie, że w dniu 20 10 2008r. pobrała ona z tego rachunku kwotę 12.500 zł. i ocenił, że nie uprawdopodobniła ona za pomocą pisma faktu zawarcia przez strony umowy pożyczki Następnie wskazał, że niezachowanie przez strony przy zawarciu umowy pożyczki formy pisemnej i braku zgody pozwanego na przeprowadzenie na tę okoliczność dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania stroni wobec nie wykazania przez powódkę zawarcia umowy pożyczki uznał powództwo za bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 § 1 i 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka A. L.**, która wносиła

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Zarzuciła, że istnieje sprzeczność pomiędzy poczynionymi ustaleniami a zebrany w sprawie materiałem dowodowym poprzez wadliwe przyjęcie, że powódka nie wykazała zawarcia umowy pożyczki, z której wywodziła roszczenie o zapłatę,

Ponadto zarzucała, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe i materialne, regulacje:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak starannego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na bezpodstawnym oddaleniu wniosków o przeprowadzenie dowodu

z przesłuchania stron i świadka na fakt zawarcia umowy pożyczki,

- nierozpoznanie istoty sprawy,

- art. 74 § 2 k.c. w zw. z art. 720 § 2 k.c. poprzez uznanie, że przedstawione przez powódkę dowody nie stanowią uprawdopodobnienia zawarcia pomiędzy stronami umowy pożyczki.

Pozwany J. P. domagał się oddalenia apelacji oraz zasądzenia na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Powódka oparła powództwo na twierdzeniu, iż łączyła ją z pozwanym umowa pożyczki uregulowana w art. 720 i nast. k.c., co stosownie do regulacji art. 321 § 1 k.p.c. wiąże Sąd przy rozpoznaniu sprawy.

Z samych twierdzeń pozwu wynika, że umowa miała zostać zawarta ustnie, tj. bez dochowania wymaganej w art. 720 § 2 k.c. formy pisemnej.

W niniejszej sprawie nie występuje spór pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą w rozumieniu regulacji art. 74 § 2 k.c., a pozwany kwestionując jej zawarcie nie wyraził formalnie zgody na przeprowadzenie dowodu z zaoferowanych na tę okoliczność dowodów z zeznań świadków i przesłuchania stron na okoliczność zawarcia umowy.

Fakt zawarcia umowy nie został również uprawdopodobniony za pomocą pisma.

Jakkolwiek bowiem w tym celu powódka zaoferowała Sądowi dowód

z zestawienia operacji na jej rachunku bankowym, to równocześnie nie zaoferowała ona Sądowi żadnego dowodu na okoliczność: gdzie, w jakiej dacie i za jaką kwotę pozwany kupił samochód, więcej nie było to również przedmiotem jej twierdzeń.

Dlatego potwierdzony w zestawieniu fakt wypłacenia przez nią

z rachunku bankowego kwoty 12.500zł sam w sobie nie jest wystarczający

do uprawdopodobnienia, iż kwota ta była przeznaczona na udzielenie pozwanemu pożyczki na zakup samochodu, co uprawdopodobniłoby zawarcie przez strony umowy pożyczki i jej wykonanie przez powódkę, wobec czego Sąd Rejonowy trafnie oddalił jej wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. S. i z przesłuchania stron na tę okoliczność (w materiale sprawy nie można stwierdzić, że istnieje zbieżność czasowa i finansowa pomiędzy wypłatą tej kwoty i ewentualnym zawarciem umowy pożyczki).

Z tej przyczyny w materiale sprawy brak jest podstaw do ustalenia,

iż strony łączyła wskazana w podstawie faktycznej umowa pożyczki i tym samym powódka nie wywiązała się z ciążącego na niej z mocy regulacji art. 6 k.c. obowiązku wykazania zasadności powództwa.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja powódki jest nieuzasadniona.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powódki jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

Sprostowania zaskarżonego orzeczenia dokonano stosując regulacje art. 350 § 1 i 3 k.p.c. a o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 13 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013, poz. 461).

SSO Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Leszek Dąbek